

OYUNUN ADI: BİR ASPIRİN YETER

YAZAN: UMUT SARIARSLAN

YARARLANILAN KAYNAKLAR:

- Toplum Destekli Polislik Şube Müdürlüğü çalışanlarının, meslek yaşantılarında farklı birimlerde çalışırken elde ettiği birikimler.
- Polisle ilgili internet siteleri ve buralarda bulunan polisiye anılar
- Ankara Emniyet Müdürlüğü Hukuk İşleri Şubesi' nin anlatmış olduğu örnek olaylar
- Ankara Emniyet Müdürlüğü Asayiş Şube Müdürlüğü' nün anlatmış olduğu örnek olaylar
- Ankara Emniyet Müdürlüğü Muhabere Elektronik Şube Müdürlüğü'nün (155) anlatmış olduğu örnek olaylar
- Ankara içindeki kimi Polis Merkezi Amirliklerinde çalışan personelinin anlatmış olduğu anıları

KİŞİLER

Grup amiri: Kıdemli Polis Memuru

Telsize Bakan Muhabereci P.M: Bayan

Grup Mukayyidi: erkek

Nezarethane Sorumlusu: erkek

Ekip Amiri: erkek

Ekip Şoförü: erkek

Ekip Memuru: Polis Memuru Caner

Grup Komiseri: Çift yıldız komiser

Bekçi Dayı

Arabası çalınan adam

Dayak yiyen kadın

Kızı kaçırılan adam

Kaza geçiren adam

Adam

Bu rolleri, oyundaki sözleri az olduğu için hep aynı 2–3 kişi canlandırabilir.

Çevre Koruma Nöbetçileri:

1. **Çevre Koruma Nöbetçisi** (uykucu bir tip)
2. **Çevre Koruma Nöbetçisi** (sürekli kulaklıkla müzik dinleyen bir tip)
3. **Çevre Koruma Nöbetçisi** (üstü başı dağınık, her geleni lafa tutan bir tip)

ÖNSÖZ

Oyunumuz teşkilat mensuplarına, eğitim amaçlı hazırlanmış olup, görev esnasında bizden kaynaklanan sıkıntıları ele almaktadır. Bu proje; İl Emniyet Müdürlükleri'nin Eğitim Şubeleri tarafından teşkilat mensuplarına yönelik olarak verilen oryantasyon kurslarına takviye amacıyla oluşturulmuştur. Buna göre kişilerin öğrenme yöntem ve tekniklerinin farklılık arz etmesinden hareketle, verilemek istenen mesajları alıcıya daha hızlı ve etkili bir biçimde ulaştırmak, dikkat dağınıklığının önüne geçmek, anlaşılabilirliği kolaylaştırmak, kalıcılığı sağlamak ve tüm duyu organlarını aynı oranda harekete geçirmek amacıyla tiyatro sanatından faydalanılmış ve teşkilat içinde ortaya çıkan problemler oyunlaştırılmıştır.

Oyunun yazım sürecinde; Ankara İl Emniyet Müdürlüğü'nün ilgili Şube Müdürlükleri ile görüşülerek görüş alışverişinde bulunulmuş ve veri sağlanmıştır. Ayrıca aktif görevde bulunan kişilerle görüşülüp, internette yer alan anılardan da faydalanılarak oyunun yazım süreci tamamlanmıştır.

Bu oyunda kendimizi eleştirerek, görev esnasından vatandaşın problemleri ile ilgilenmek yerine yorum yapmak, çeşitli önerilerde bulunarak onları ikna etmeye çalışmak, görevin gereğini yerine getirmemek, çalışma ortamında görevinden memnun olmayıp sürekli şikâyet etmek, başkalarını çekiştirmek ve vb gibi sıkıntılar üzerinde durulmuştur.

Eski yeni memur denklemi üzerinden ilerleyen oyunda, yapılan yanlışların nasıl aktırıldığı ve günü geldiğinde bu aktarılanların kendi içimizden birine de nasıl sıkıntı doğurabildiği üzerinde durulmaktadır. Oyunda yer alan her bir kişi, teşkilat içinde bir karakteri simgelemektedir. Kimisi çok ve gereksiz yorum yapan, kimisi kılık kıyafetine önem vermeyen, kimisi de görevin ciddiyetinin farkında olmayan gibi...

Bu oyun ciddi bir araştırma ve uzun bir yazım sürecinden geçerek hazırlanmıştır. Oyun yazım teknikleri, karakter analizleri, kurgu ve verilmek istenen mesajın yöntemi üzerinde ciddi düşünülmüş ve son halini almıştır. Oyunu sergilemek isteyen iller, yöresel renkleri karakterlerin üslubuna dökerek farklı ve renkli bir görsel şov yapabilirler. Oyunda yapılabilecek değişiklikleri, oynayan ekibin yaratıcılığına ve başarısına bağlıyorum. Ancak var olanı değiştirmek marifet değil, olmayı üretmektir esas olan. Kimi ekipler, yapmış oldukları birkaç değişiklikte, oyunu yazan olarak, kendilerini lanse etme gafleti içerisine düşebilmekteler. Unutulmamalıdır ki hırsızlık yalnızca mal ve eşya üzerinden yapılan bir suç türü, ahlaki bir çöküntü durumu değil; bilim ve sanat ürünlerinde yapılan hırsızlıkta aynı oranda suç ve ahlaki bir düzeysizliktir. Ricam, sanata gönül veren ve doğru bir yolda doğru işler yapmaya çalışan bireyler olarak, yapmış olduğunuz organizasyonda yazan olarak bizleri de haberdar etmeniz, mümkünse davet etmeniz ve matbuatlarınızda belirtmenizdir.

Çalışmalarınızda başarılar diliyorum

Umut SARIARSLAN

Polis Memuru

sariaslanumut@hotmail.com

0538 211 55 60

1. SAHNE

Dekor: Karakol ortamı canlandırılır.. Sahnenin ortasında yan yana Mukayit, Grup Amiri, Telsiz ve Nezarethane sorumlusunun masaları bulunmaktadır. Üzerlerinde gerekli teknik donanım vardır (telsiz, bilgisayar vb) Sahnenin sağ tarafında bir oturma grubu, sehpa, televizyon vb. bir köşe oluşturulur. Göreve gitmek için hazırlanan ekip burada bulunmaktadır ve sohbetler esprili konuşmalar burada yapılır sıklıkla. Sahnenin sol tarafı mutfak gibi organize edilir. Çay ocağı için bir tezgâh, bardaklar, su vs. sahnenin sol ön bölümünde, birazda daha sahnenin dışına doğru, nöbet tutan polislerin beklediği bir alan dizayn edilebilir.

(Müzik hala yüksek seviyededir, perde açılır, ışık yanar ve mukayit- nezarethane sorumlusu- grup amiri- telsizci masaları başlarında işlerini yapmakta, ekip görevlileri ise oturma odasında sohbet etmekte, Tv izlemekte ve gazete okumaktadırlar. 1. çevre koruma nöbetçisi sahnenin bir köşesinde yarı nöbet tutup yarı uyuklamaktadır. İçeriye 21 yaşlarında göreve yeni başlamış taze bir polis memuru girer, heyecanlıdır. Öylesine temiz ve düzgün giyinmiştir ki yeni olduğu metrelerce mesafeden belli olmaktadır. Şapkası saygı duruşunda elinde durmakta sessizce etrafı izlemektedir. İç sesinden duyguları hoparlöre yansır).

P. M CANER' in İÇ SESİ: Bana tarif ettikleri Polis merkezi burası olmalı. Çok heyecanlıyım, kalbim yerinden fırlayacak gibi. Sakin olmalıyım. Netice itibariyle ben artık bir Emniyet mensubuyum. Ağırlığım olmalı. Kendine gel Caner... Bir polis olduğunu unutma, dik dur (aynını yapar), ciddi bak (aynını yapar) üzerini düzelt (yapar) evettt... Şimdi oldu. Hımm... Bunlarda yeni mesai arkadaşlarım olmalı. İyi insanlara benziyorlar. Eminim onlardan çok şey öğreneceğim. İçimden bir ses bu karakol da çok iyi anlar geçireceğimi söylüyor. İster misin şimdi bir anons gelsin, bir yere bomba konulmuş olsun ve bizde onu etkisiz hale getirmeye gidelim.

(Tam bu sırada Grup amiri olan ve diğerlerine göre daha olgun görünümlü polis memuru grup odasında mukayyidin yanından seslenir)

GRUP AMİRİ: (maço bir tavırla) Heyyy... Hemşerim... Hayırdır... Kime baktın hele

P.M CANER: (esas duruşta gider ve önünde açıklama yapar) Abi ben göreve yeni başladım. Personelden atamamın buraya çıktığını söylediler.

HEPSİ: Hoş geldin, Kardeş hayırlı olsun, hoş geldin kardeşim....

GRUP AMİRİ: (şakacı polis edasında) idari bürodan başlamanı yaptın mı evlat.

P.M CANER: yaptım abi.

GRUP AMİRİ: iyi iyi. Çay içer misin?

P.M CANER: varsa içerim abi

GRUP AMİRİ: olmaz mı? Mutfak az ilerde solda... Al şu boşları da doldur getir aslanım.

(Caner ne olduğunu anlamamıştır. Yarı hayal kırıklığıyla karışık bir duygu ile boşları toplar ve çıkar sahnedən)

MUKAYYİT: (Espri ile) şef çocuğu soluklanmadan işe soktun. Zavallı neye uğradığını anlamadı. (gülüşmeler)

NEZARETHANE SORUMLUSU: Harbiden haaa... Tüm şefkini kırdın bebenin. (gülüşürler)

TELSİZ SORUMLUSU: Ben olsam kaçır giderdim. Burası neresi, kim bunlar diye. (gülüşmeler)

GRUP AMİRİ: ses etmen olum. Bunların burnunu baştan sürtecen ki sonradan kalkmasın biyerleri.

1. EKİP ŞOFÖRÜ: liseli miiii, üniversiteden sonra girenlerden mi acaba

1. EKİP AMİRİ: yaa baksana süt kuzu resmen... bes belli 6 aylık bu. Polen polen

NEZARETHANE SORUMLUSU: lan arkadaş, altı aydı hıyar yetişmiyor, bunlar polis oluyor. (gülüşmeler)

GRUP AMİRİ: şu iki yıllıklar var yaa.. Liseden geçenler... Bak o çocuklar mesleğe pişerek başlıyorlar. Saygı sevgi- kıdem kademe nedir biliyor o çocuklar

TELSİZ SORUMLUSU: öyle deme bee abi... Ben bu çocukların teşkilata çok şey kattığını düşünüyorum. Neticede okumuş çocuklar.

NEZARETHANE SORUMLUSU: Niye biz mal mıyız? Biz bir şey bilmiyor muyuz?

MUKAYYİT: bırakın yaaa ... Bizim zamanımızda kıdemli memurların yanında konuşmayı geç, oturamazdık bile.

1. EKİP AMİRİ: doğru vallaha bir gün ben, kıdemlimiz içeri girince ayağa kalkmadım diye nerdeyse dayak yiyordum.

1. EKİP ŞOFÖRÜ: ooo hoooo ooooo....ben anlatsam roman olur.

TELSİZ SORUMLUSU: al işte kendiniz söylüyorsunuz arkadaşım. Bazı sıkıntıları yaşayarak geldiniz. Öyleyse aynı sıkıntıları sizin de yaşatmanızın bir anlamı yok. Yapılacak şey basit. O sizin tecrübenize saygı duyacak sizden onun bilgi birikiminden faydalanıp, mesleği öğrenmesine yardımcı olacaksınız.

(tüm bu konuşmalar yaşanırken Caner sahnenin köşesinde duran mutfığa gitmiş bardakları yıkamakta ve çay için hazırlık yapmaktadır. Bekçi sandalyeye oturmuş bulmaca çözmektedir. Caner tam çayları dolduracakken bekçi yada sivil memur da olabilir, kafasını kaldırmadan lafa girer)

BEKÇİ: Bozma

P.M CANER: efendim abi

BEKÇİ: bozma dedik

P.M CANER: neyi bozmayım abi

BEKÇİ: frekansı bozma koçum

P.M CANER: dediklerinizden bir şey anlamıyorum

BEKÇİ: (Ramiz dayı misali) her şeyin bir vakti var, anlayacaksın, zamanla.

P.M CANER: (anlamamıştır ama çaktırmamaya çalışır) ben çay alacaktım, onun için şey ettim

BEKÇİ: olmamış erik bile dalından düşmez evlat. Sabır, erişkinliğe giden yolda en büyük erdemdir.

P.M CANER: (yine anlamamıştır, geçiştirmek istercesine) hımm..evet, anlıyorum ama bekliyorlar, alıp gideyim ben en iyisi

BEKÇİ: Gene de bir iştir beklemek evlat. Bekleyecek bir şeyi olmamaktır korkunç olan

P.M CANER: (kendi kendine) çattık yaaa...

BEKÇİ: duydum seni, ama affettim... Çünkü affetmek intikam almaktan daha iyidir. Şimdi git içerdekilere söyle. Çay daha olmamış de...

P.M CANER: ha sen onu diyosun...ee baştan desene be abi...

BEKÇİ: bazen bilmen gerekenler ayrıntılarda gizlidir, bir işin başı....

P.M CANER: (sözünü keser, gider) tamam, tamam. Ben gideyim abi, hadi kolay gelsin

(içeri gider.)

GRUP AMİRİ: hani aslanım çaylar

P.M CANER: şey abi bekçi dayı vermedi. Daha demlenmemiş diyor.

GRUP AMİRİ: iyi tamam (sandalyenin birini alır sahnenin tam ortasına koyar) geç otur şöyle. (tüm hepsi ayağa kalkıp etrafına toplanır. Grup Amirinin gözü birden Caner'in kolundaki sicile takılır) o ne la öyle.. Telefon numarası gibi (gülüşmeler)

P.M CANER: (şaşkındır) ne abi..haa sicilim mi? 310876 abi

TELSİZ SORUMLUSU: sen bakma onlara kardeşim, fosil onlar fosil...(gülüşmeler)

(1. çevre koruma nöbetçisi birden uyanır, saatine bakar ve içeri seslenir, 2. çevre koruma nöbetçisini çağırır. Buradan oyuncular kendi isimlerini kullanabilirler. Nöbeti devralan 2. çevre koruma nöbetçisi, köşesine oturur ve kulaklığını takıp telefonundan tv izler. İçerde uğultu tarzında konuşmalar devam etmektedir)

NEZARETHANE SORUMLUSU: Adın ne senin birader

P.M CANER: Caner abi.

MUKAYYİT: nerelisin Caner

GRUP AMİRİ: Çorumluyum abi.

NEZARETHANE SORUMLUSU: Çorumluysa korkacan arkadaş. (gülüşmeler)

1. EKİP AMİRİ: ne kadarlıksın sen

P.M CANER: anlamadım abi

1. EKİP ŞOFÖRÜ: kaç aylıksın diyor yani

P.M CANER: (şaşkın, anlamıştır) dokuz aylığım abi (herkesi bir gülme tutar)

TELSİZ SORUMLUSU: polis okulunu soruyorlar. İki yıllık mı, 6 aylık mı?

P.M CANER: haaa... 6 aylığım abi. Pomem

1. EKİP AMİRİ: demiştin size polen diye (gülüşmeler)

MUKAYYİT: hangi okul mezunusun

P.M CANER: Anadolu üniversitesi... (gülüşmeler)

GRUP AMİRİ: arkadaş işimiz var bizim bununla. Bu polisliği oturtamamış. Aslanım polis okulunu soruyoruz, üniversiteni değil

P.M CANER: bilecek polis meslek yüksek okulu

1. EKİP ŞOFÖRÜ: öylemiii. Bende orda okudum.

NEZARETHANE SORUMLUSU: söyle bakalım Cankuş, Polis Kimdir, ne iş yapar?

P.M CANER: Polis, asayiş amme, şahıs, tasarruf emniyetini ve mesken masuniyetini korur. Yardıma muhtaç olan çocuk, alil ve acizlere muavenet eder. Kanun ve nizamnamelerinin kendisine verdiği vazifeleri yapar.

NEZARETHANE SORUMLUSU: (yavaş yavaş uzaklaşır, sahnenin bir ucuna gider. Donuk bir üslupla) Bur da duraydım böyle, tam burada, böyle kollarımı açeydim iki yana, böyle ağzımı kapiyeydim, tuteydim dilimi, sormiyeydim o soruyu, (daha ağlayarak) cevap vermezdi o vakit. (abartılı) Benim Yüzümdeeeennnn, benim yüzümdeeeennnn (diz çöker ağlar)

1. EKİP ŞOFÖRÜ: (sakinleştirmeye çalışıyormuş gibi yapar) abi napıyosun, kalk ayağa, bak herkes bakıyor, abii...

GRUP AMİRİ: (uzaktan bağırır, sonra yanına gider, omzundan silkeler) Hüseyin efendiiii... Hüseyin Efendiii. Kalk bakım ayağa. Aç bakım kulaklarını (kulaklarını tutturur)

1. EKİP AMİRİ: (esprili bir şekilde) amirim delirdi mi?

GRUP AMİRİ: karışma sen (Caner'in yanına gider) gel bakim buraya (sahnenin bir ucuna götürür) koş çabuk polisliği bir daha anlat, yoksa vallaha bir daha adam ömrü billah kendine gelmez. (Telsiz Sorumlusuna bağırır) Hüseyin efendiiiiii....Caner'i gönderiyorum Hüseyin efendiiiiii... Sana Polisliği anlatacak. (Caner'e) koş (Caner şaşkın şaşkın gider)

P.M CANER: (şaşkın şaşkın Nezarethane sorumlusuna) Polis, asayiş amme, şahıs, tasarruf emniyetini ve mesken masuniyetini...

GRUP AMİRİ: (yanlarına gelir, nezarethaneciye) gördün mü bak. Konuşacam diyenin önünde dağ olsa duramaz. (gülüşmeler)

TELSİZ SORUMLUSU: çocuğu maymun ettin var yaa.. Gel kardeşim gel, otur şöyle (oturma odasındaki koltuklara oturtur, diğerleri de gelir yanına oturur)

1. EKİP AMİRİ: Kızmadın demi Cankuş (gülüşmeler)

1. EKİP ŞOFÖRÜ: Ne kızacak yaaa.. eğleniyoz işte şurda, (nezarethane sorumlusuna) abi var yaa oyunculuğuna bittim (gülüşmeler)

NEZARETHANE SORUMLUSU: eee olum sahnelik adamızda keşfeden yok. Burada böyle nezarethaneye baka baka çürücem (gülüşmeler)

GRUP AMİRİ: eee bize gelenlerde az oyuncu değil aslanım, nezarettekileri izleye izleye kendini yetiştir diye verdim seni oraya (gülüşmeler)

NEZARETHANE SORUMLUSU: (isteksiz) Allah razı olsun abi

GRUP AMİRİ: Neyse bugünlük bu kadar gırgır şamata yeter. bak cankuş... Şimdilik seni ekibe veriyorum (ekip amiri ve şoförünü göstererek) ağabeylerinle çalışacaksın. Ne diyolarsa yap, bişeyler kapmaya çalış, yeniden sınav yapamaz ona göre

P.M CANER: tamam abi.

1. EKİP AMİRİ: merak etme sen aslanım. Mesleğin inceliklerini sana ince ayrıntılarıyla anlatacam (gülüşmeler)

1. EKİP ŞOFÖRÜ: işe şu tanımdan iyi olur (gülüşmeler)

(Müzik yükselir ve ışıklar kararır)

2. SAHNE

(Dekor aynıdır. Müzik yavaşça kısılır ışıklar yandığında herkes işi ile uğraşmaktadır)

(konuşmalar ve gülüşmeler arasında 2. çevre koruma nöbetçisi, 3. çevre koruma nöbetçisine seslenir ve nöbeti devreder. 3. çevre koruma nöbetçisi üstü başı dağınık pasaklı bir tiplemedir. Gayrı ciddi bir pozisyonda nöbetini tutmakta, gelene kesmektedir.)

TELSİZ SORUMLUSU: Alo buyurun Polis merkezi Amirliği. Evet... Sakin olun hanım efendi. Yavaş yavaş anlatın. Evet.... Eşiniz nerde şimdi... Tamam... Adresi alayım. Hııı...evet..tamam hanım efendi. Ekibi yönlendiriyorum.

GRUP AMİRİ: nolmuş

TELSİZ SORUMLUSU: kadının biri. Kocasını mı dövüyormuş ne. Hüngür hüngür ağlıyor. Gelin kurtarın buradan, yerleştirin bir yere diyor.

MUKAYYİT: niye biz kadın sığınma evi miyiz? (gülüşmeler)

TELSİZ SORUMLUSU: 97260 merkez 97.... Ayyy 97 kaçtı unuttum ben ekibin kodunu.

MUKAYYİT: Sık bişeyler sık (gülüşmeler)

TELSİZ SORUMLUSU: üff dalga geçmeyin be. Hah hatırladım...97260 merkez 97261

1. EKİP AMİRİ: (telsizden konuşur) dinliyorum efem.

TELSİZ SORUMLUSU: mevki bildirin

1. EKİP AMİRİ: ıııııı....anlaşıldıııııı...anlaşıldıııııı....ıııııı.....şuan bir konu gereği takipteyiz...

TELSİZ SORUMLUSU: anlaşıldı... Merkeze ne zaman dönersiniz

1. EKİP AMİRİ: ıııııı...anlaşıldıııııı... 10 dakika... yok yok 15 dakika... tamam 20 dakika sürer. Tamam

NEZARETHANE SORUMLUSU: Kesin yatıştalar (gülüşmeler), bir de ekipçilik zor derler arkadaş... Şuna bak, abi yarın bende çıkıyorum ekibe bıktım nezarethaneçilikten.

GRUP AMİRİ: arkadaş bir günde şikayet etmesen şaşacağam haaa....

TELSİZ SORUMLUSU: anlaşıldı... konun gereğini yaptıktan sonra menekşe sokak, 1-12 nolu adrese intikal edin. Bilgi verin.

1. EKİP AMİRİ: anlaşıldı.

(karakola telaşla bir adam gelir. Kapıdaki nöbetçiye yaklaşır birden karakola girmek ister. Nöbetçi durdurur)

1. ÇEVRE KORUMA NÖBETÇİSİ: hey... Hemşerim korkuluk muyuz biz burada. Hayırdır kime baktın.

ARABASI ÇALINAN KİŞİ: Kusura bakma abi. Telaştan naptığımı biliyor muyum ben?

ÇEVRE KORUMA NÖBETÇİSİ: sakın ol... bi soluklanın da anlat bakalım....

ARABASI ÇALINAN KİŞİ: alışveriş yapmak için şu köşedeki markete gittim. Her şeyi aldım, aklıma sigara almadığım geldi. Malzemeleri arabanın bagajını koydum. Kapıları kilitledim markete tekrar girdim. Konağı da arabanın üstünde bırakmışım. Neyse markete girdim bir baktım bizim işyerinden Ali Bey de orda. Ayaküstü biraz konuştuk. Ben kasaya yaklaşp sigarımı da aldım. Bir müddet daha Ali Beyle konuştuktan sonra vedalaşıp ayrıldım. Tam marketten çıkarken Ali bey tekrar arkamdan seslendi. Yarın işe gelirken proje dosyalarını da getirmemi söyledi. Neyse ben tamam dedim bi çıktım. Araba yerinde yok. Şaşıtm kaldım. İlk başta arabamı çektiklerini sandım. Birkaç telefon görüşmesi yaptım, öyle bir plakalı araç hiçbir otoparkta yok. Sonrada çalındığını anladım hemen buraya koştum geldim.

ÇEVRE KORUMA NÖBETÇİSİ: Bu Ali Bey nereli?

ARABASI ÇALINAN KİŞİ: (dumur olmuş bi vaziyette) bilmem abi, Kırıkkaleli heralde

ÇEVRE KORUMA NÖBETÇİSİ: yok o zaman o değil

ARABASI ÇALINAN KİŞİ: kim o değil

ÇEVRE KORUMA NÖBETÇİSİ: Yaa benim bi hemşeri vardı da Ali. Bir an o sandım. Bak kardeş sen iyisi mi git savcılığa dilekçe ver. Ama yine de bir içeri sor istersen.

(adam koşarak içeri girer ve nezaret hane sorumlusunu görür. Nezarethane sorumlusu bilgisayarda film izlemektedir.)

NEZARETHANE SORUMLUSU: (filmin heyecanına kapılarak) offf beee... Adamlar ne film çekmiş.

TELSİZ SORUMLUSU: ya sen açta nezarethaneni izlesene. Bak bi gün adamlar kaçacak ya da başlarına bi iş gelecek, o zaman filmin başrolü sen olacaksın.

(adam koşarak nezarethaneciye derdini anlatmak ister)

ARABASI ÇALINAN KİŞİ: memur bey, arabam çalındı, hemen koştum geldim. Eğer hemen bir şey yaparsanız belki uzaklaşmadan bulabiliriz.

NEZARETHANE SORUMLUSU: dur birader, bir soluklan, anlat bakalım nasıl oldu.

ARABASI ÇALINAN KİŞİ: alışveriş yapmak için şu köşedeki markete gittim. Her şeyi aldım, aklıma sigara almadığım geldi. Malzemeleri arabanın bagajını koydum. Kapıları kilitledim markete tekrar girdim. Konağı da arabanın üstünde bırakmışım. Neyse markete girdim bir baktım bizim işyerinden Ali Bey de orda. Ayaküstü biraz konuştuk. Ben kasaya yaklaşp sigarımı da aldım. Bir müddet daha Ali Beyle konuştuktan sonra vedalaşıp ayrıldım. Tam marketten çıkarken Ali bey tekrar arkamdan seslendi. Yarın işe gelirken proje dosyalarını da getirmemi söyledi. Neyse ben tamam dedim bi çıktım. Araba yerinde yok. Şaşıtm kaldım. İlk başta arabamı çektiklerini sandım. Birkaç telefon görüşmesi yaptım, öyle bir plakalı araç hiçbir otoparkta yok. Sonrada çalındığını anladım hemen buraya koştum geldim.

NEZARETHANE SORUMLUSU: çalındığına emin misin? Yanlış bir yere parketmiş olmayasın

ARABASI ÇALINAN KİŞİ: abi anlattım yaa işte hemen marketin önündeydi.

NEZARETHANE SORUMLUSU: (düşünür düşünür) devrem bunu nereye sevk edelim

MUKAYYİT: Grup amirine sevk et. Kardeş bak elinde çayla geliyor. Ona anlat derdini.

(adam grup amirine doğru giderken 3. çevre koruma nöbetçisi, 1. çevre koruma nöbetçisine seslenir ve nöbeti devreder. 1. çevre koruma nöbetçisi nöbeti alır almaz uyuklamaya başlar)

ARABASI ÇALINAN KİŞİ: amirim, arabam çalındı, yardımcı olun uzaklaşmadan bulalım.

GRUP AMİRİ: hemşerim sakın ol hele. Otur şöyle. Çay içer misin.

ARABASI ÇALINAN KİŞİ: abi bırak çayı. Ne gerekiyorsa onu yapalım

GRUP AMİRİ: (ters yapar) şissstt... bir kere elini indir. Bana işimi öğretme. Burada sana yardımcı olmaya çalışıyorum. Anlat şimdi.

ARABASI ÇALINAN KİŞİ: alışveriş yapmak için şu köşedeki markete gittim. Her şeyi aldım, aklıma sigara almadığım geldi. Malzemeleri arabanın bagajını koydum. Kapıları kilitlemeden markete tekrar girdim. Kontağı da arabanın üstünde bırakmışım. Neyse markete girdim bir baktım bizim işyerinden Ali Bey de orda. Ayaküstü biraz konuştuk. Ben kasaya yaklaşıp sigarımı da aldım. Bir müddet daha Ali Beyle konuştuktan sonra vedalaşıp ayrıldım. Tam marketten çıkarken Ali bey tekrar arkamdan seslendi. Yarın işe gelirken proje dosyalarını da getirmemi söyledi. Neyse ben tamam dedim bi çıktım. Araba yerinde yok. Şaştım kaldım. İlk başta arabamı çektiklerini sandım. Birkaç telefon görüşmesi yaptım, öyle bir plakalı araç hiçbir otoparkta yok. Sonrada çalındığını anladım hemen burada koştum geldim.

GRUP AMİRİ: (kızgın) kardeşim kontağın üstünde anahtar bırakılır mı yaa... Hangi devirde yaşıyorsun sen. Hayır, küçük de değilsin ki işi bilmiyor diyim... neyse neyse giden gitmiş artık. Üzme kendi... Sen şimdi bu bana anlattığının aynısı grup komiserimiz var içerde git ona da anlat, o ne derse ona göre işlem yaparız.

ARABASI ÇALINAN KİŞİ: abi anlatacağım başka kim varsa siz toplayın ben şöyle bi sunum yapayım, sonunda ne yapacağımıza karar verelim. Yapacağının basit bir şikâyet başvurusu almak, trafikte falan çıkarsa da bana ulaşmak. Saatlerdir oyalıyorsunuz beni burada. Size laf anlatmak yerine taksiye binip aracın peşinden gitsem çoktan yakalamıştım.

GRUP AMİRİ: şisssttt....ter yapma alırım içeri bak.

GRUP KOMİSERİ: noluyor arkadaşlar burada.

NEZARETHANE SORUMLUSU: yok bir şey komiserim. Arkadaşın aracı çalınmışta başvurusunu alıyorduk. Gel kardeşim sen söyle (mukayyidi göstererek) arkadaşına anlat oda yazsın.

ARABASI ÇALINAN KİŞİ: yok kalsın istemez... bir kere daha anlatırsam düşüp bayılacam. Başımın çaresine bakarım ben (sinirli sinirli çıkar)

MUKAYYİD: (arkasından bağırarak) sen devletin polisiyle dalga mı geçiyon lan. Başının çaresine bakabiliyorsan bizi niye oyalıyorsun godoş...

GRUP KOMİSERİ: arkadaşlar abartmayın. İşinize devam edin siz.

GRUP AMİRİ: tamam sorun yok, hallederiz biz.

(çevre koruma nöbetçisi 2. çevre koruma nöbetçisini çağırır. O da nöbeti devralır almaz yine kulaklığını takar ve tv izlemeye başlar. 1. çevre koruma nöbetçisi çay almak için sahnenin soluna gider, tam dolduruyorken)

BEKÇİ: çayı bozma, daha olmadı

(ışıklar kararır, müzik yükselir)

3. SAHNE

(sahnenin sol köşesinde bulunan ve nöbet tutan memurların kullandığı oturma odası, koltukların üzerine bir örtü örtülerek ev haline dönüştürülür. İçerde bir bayan bulunmaktadır. Polis memurları sahnenin solundan girer ve nesne doğaçlaması ile bir kapı varmış gibi zile basarlar ve bayan ağlayarak kapıyı açar)

1. EKİP AMİRİ: Bayan Karakolumuzu aramışsınız onun için geldik buyurun ne vardı.

P.M CANER: (Kulağına fısıldayarak) karakol değil abi artık, polis merkezi deniliyor

1. EKİP AMİRİ: (çaktırmamaya çalışarak) Almayım ayağımın altına çömez. (kadına) Evet sizi dinliyoruz. Mesele nedir

KADIN: (ağlayarak) mesele kocam komserim. Her gece eve içerek geliyor, hiç suçum yokken beni dövüyor. Evliliğimizde 7. Yılımıza giriyoruz. Allah seni inandırsın dayak yemediğim bir günüm olmadı

1. EKİP AMİRİ: dur şimdi ağlama da ne istiyorsun bizden onu anlat

P.M CANER: (kulağına eğilerek) anlamadın mı abi? Kadın kocasından şikâyetçi, başvurusunu alalım mahkeme açılsın, yeni aile koruma kanuna göre hâkim öyle kararlar verir ki, adam kapının önüne bile geçemez

1. EKİP AMİRİ: (sessizce) bana bak 6 aylık, tut çeneni 9 ay olmadan aldırırım seni. Seni dinliyorum hanım ne istiyorsun bizden

KADIN: ne isteyim, boşanmak istiyorum bu heriften. Alın götürün, kurtarın beni buradan. Yerleştirin beni bir kadın sığınma evine, ona bile razıyım. Can güvenliğim yok benim anlayın.

1. EKİP AMİRİ: çok biliyonuz değil mi? O işler öyle kolay olmuyor bacım. Bak şimdi senin başvurusunu alıcam ben. Savcı kocanı çağıracak onu dinleyecek. Sonra ne olacak biliyon mu?

KADIN: bilmiyorum ama boşar heralde bizi

1. EKİP AMİRİ: nahn boşar...(bu konuşmalar geçerikten Caner şaşkındır) dava konusundan bile saymaz dosyayı kapatır. Sonra n olur biliyon mu? O koca eve gelir her gece 5 tokat atıyorsa o sayı olur 10 tokat. Hem konu komşuya rezil olursunuz hem de yediğin dayak yanına kar kalır.

KADIN: iyi de napacam ben.

1. EKİP AMİRİ: yapacağın şey çok basit. Kocana sahip çıkacan bacım. Erkek adam döverde sever de... Gün boyu adam yoruluyor zaten. Evin de bir kadeh içmiş ne olacak. Dır dır etmeyecen, herifinin gönlünü yapacan, her şeyi de ben mi söyleyim bacım.

KADIN: komserim bu adam çalışmıyor ki gönlünü edeyim. Gün boyu kahvede, her gün ben temizliğe gidip eve para getiriyorum. Elimde avucumda ne varsa alıyo götürüp rakıya veriyö. Çocuğun okulu başlayacak daha bir defter bile alamadım.

1. EKİP AMİRİ: belli ki sen adamı baya kızdırmışsın, işi gücünde bırakmış. Çatma sen adama, beni dinle. O zamanla düzelir. Senin işine git gel. Hem hayat müşterek değil mi tabi ki çalışacaksın.

KADIN: komiserim tamam, yok benim bi şikayetim, her şeyin sorumlusu benim. Allah benim belamı versin

1. EKİP AMİRİ: hah şöyle... akıllı bayansın vessalam. İyi o zaman bir şikayetın yoksa biz gidiyoruz. Hadi Allah'a emanet olun, iyi günlerrr...

(arkasını dönüp giderler, kadın ağlayarak kapısını kapatır. Koltuğun birine oturur. Diğerleri bir iki adım ötede konuşmaya devam eder)

1. EKİP AMİRİ: (ekip şoförünün yanına gelirler) şimdiii karakola bilgi verelimmmm. 97261 merkez 97260

TELSİZ SORUMLUSU: dinliyorum

1. EKİP AMİRİ: konunun gereği takip edilmiş ve bir problem olmadığı anlaşılmıştır. dnüyoruz.

TELSİZ SORUMLUSU: anlaşıldı.

P.M CANER: abi ben bu işte bir şey anlamadım.

1. EKİP AMİRİ: anlamaman normal, daha pişeceksin

1. EKİP ŞOFÖRÜ: noldu abi

1. EKİP AMİRİ: yok bişey aile içi mevzular

1. EKİP ŞOFÖRÜ: Haaa....amannn bende bir şey sanmıştın

P.M CANER: Anlamıyorum bu konular sizin için çok mu basit... Niçin bu kadına yardımcı olmadık?

1. EKİP AMİRİ: bak aslanım... Öyle her konu üzerine işlem yapmaya kalkarsak gün boyu başımızı kaldıramayız işte. Akıllı olacan, yeri geldiğinde bir hâkim gibi karar verip olayı sonlandıracan, yeri geldiğinde aspirin verip yatıştırıcın... Böyle böyle adliye kapılarındaki yığılmayı da napmış olacaz... Önlemiş olacaz... kapişş... Anladın mı?

P.M CANER: anlamadım yaa... Anladık diyelim bakalım abi...

1. EKİP ŞOFÖRÜ: hadi binin arabaya hadi... Mesai bitiy o siz daha dır dır ediyosunuz.

(biner giderler, ışıklar kararır)

4. SAHNE

(karakol ortamı, herkes bir işle uğraşmaktadır.)

(3. çevre koruma nöbetçisi nöbet tutmaktadır. Üstü başı dağınık ve ciddiyetsizdir. Telsizden merkez anons eder.)

MERKEZ: 97260

TELSİZ SORUMLUSU: dinliyorum merkez.

MERKEZ: Turgut reis caddesi üzerinde 169 konusu var.

(bu arada ekip şoförü amiri ve Caner çay içip sohbet etmektedirler. Merkezin anonsunu duyan ekip amiri hemen konuya dâhil olur)

1. EKİP AMİRİ: yok de... Ekibimiz yok de...

GRUP AMİRİ: iyi tamam, bırak asayiş ekibi gitsin,

NEZARETHANE SORUMLUSU: oturuyoruz şurda, bozma muhabbetimizi.

TELSİZ SORUMLUSU: tamam beee...söylerim beni ilgilendirmez. 97260 merkez

MERKEZ: dinliyorum

TELSİZ SORUMLUSU: hııı... 97260 merkez şu an tüm ekiplerin konusu var, bilgilerinize. Tamam

MERKEZ: anlaşıldı.

(telefon çalar)

TELSİZ SORUMLUSU: buyurun, polis merkezi amirliği, hııı... Evet... Adresi alayım beyefendi. Yazıyorum....hııı...caddesi....numara....tamam...hemen ekibimizi gönderiyorum efem. İyi günler.

MUKAYYİT: olmuş gene

TELSİZ SORUMLUSU: düğün mü varmış ne... Gürültüden rahatsız olmuşlar.

NEZARETHANE SORUMLUSU: aman boş ver, gidersiniz birazdan, muhabbetimizi bölmeyelim.

GRUP AMİRİ: abartmayın devrem. Sonra fırçayı ben yiyiyorum

1. EKİP AMİRİ: (heyecanla kalkar) abi doğru söylüyor biz gidelim. Muhabbeti gene yaparız. Mühim olan vatandaşın memnuniyeti. Yürüyün len gidiyoruz. (adresini telsiz sorumlusundan alır)

1. EKİP ŞOFÖRÜ: tamam abi siz araca geçin bir lavaboya gidip geliyorum (çıkart)

1. EKİP AMİRİ: (imalı şekilde) cankuş hadi bakalım iş çıktı sana

P.M CANER: tamam abi hazırım ben (birlikte çıkarlar)

NEZARETHANE SORUMLUSU: buldular yolunacak kazı yola gidiyorlar tabi.

MUKAYYİT: iyi vallaha... Biz içerde tüm ameleliği yapalım kaymağını onlar yesin. Vallaha bırakacam bu işi. Abi beni de ver ekiplere

GRUP AMİRİ: olum dedikodu yapmayın lan. Sizin grubunuz... yakışıyor mu hiç... yapıyorsa da günahları boynuna.

NEZARETHANE SORUMLUSU: öyle deme abi. Adamlar şimdi karnını da doyurup gelecekler. Ya biz...cepten anasını satım....

MUKAYYİT: doğru vallaha... Zaten iyice kıl olmaya başladım ben bu ikisine. Geçen komiserden izin istemiş karım rahatsız diye ama yalan. Benim hanım görmüş karısını turp gibiymiş.

NEZARETHANE SORUMLUSU: ohhh... Yan gel yat... İşe bak bee. Biz izin isteyince kılı kırk yarıyorlar. Onlara gelince çıt yok. Demek ki yalan söylemek gerekiyormuş

GRUP AMİRİ: arkadaşlar yapmayın. Adamın hanımı gerçekten rahatsızdı. Raporlarını bizzat ben gördüm

NEZARETHANE SORUMLUSU: ya bırak abi yaa...

(bu sırada içeri morali bozuk- yarı ağlamaklı bir adam girer. Kapıda onu 3. çevre koruma nöbetçisi karşılar)

ÇEVRE KORUMA NÖBETÇİSİ: aloooo... Toprağım... Korkuluk muyuz biz burada. Hayırdır kime baktın.

KIZI KAÇIRILAN ADAM: abi kızım... Lisesi son sınıf öğrencisi... Sabah evden okulu gitmek için çıktı... Gidiş o gidiş... Bu saat oldu dönmedi... Kaçırılmış olmasından korkuyorum.

ÇEVRE KORUMA NÖBETÇİSİ: nerelisin sen

KIZI KAÇIRILAN ADAM: Yozgatlıyım abi

ÇEVRE KORUMA NÖBETÇİSİ: seninle daha önce konuştuk mu hiç biz.

KIZI KAÇIRILAN ADAM: yok abi ilk defa geliyorum buraya.

ÇEVRE KORUMA NÖBETÇİSİ: hımm... Yabancı gelmedin de. Neyse kaymakamlığa başvur hemşerim sen. Ama yinede gir içeri bir sor.

(adam içeri girdiğinde grup komiserini görür ve ona doğru yürür)

KIZI KAÇIRILAN ADAM: amirim... şikâyetçiyim amirim... kızım kaçırıldı amirim.

GRUP KOMİSERİ: (Adamın üstüne başına bir bakar ve ilgisizce grup amirine yönlendirir) ilgilenin şununla (o arada kendisi mukayyidin başında bir şeyler yazdırmaktadır)

GRUP AMİRİ: Gel birader. Anlat bakalım nasıl oldu.

KIZI KAÇIRILAN ADAM: abi sabah kız okula gitmek için evden çıktı. Lise son sınıfa gidiyor benim kızım... Bir daha da gelmedi. Ne bir ses ne bir haber. Başına bir iş gelmesinden çok korkuyorum.

GRUP AMİRİ: dur şimdi... Sakin ol bi... Senin kız hangi okulda okuyor.

KIZI KAÇIRILAN ADAM: Hasan Ali yücel Lisesinde, şu ilerde hemen

GRUP AMİRİ: hımm tamam bölge bizim. Sen nerde oturuyosun birader?

KIZI KAÇIRILAN ADAM: çiçek sokakta abi lisenin hemen üstünde.

GRUP AMİRİ: (kendi kendine) hadi yaa o da bizim bölgedeymiş. Bak kardeşim. Senin bu kızın bir çıktığı bir sevdiği var mıydı?

KIZI KAÇIRILAN ADAM: yok abi. Kızım bırak erkekle konuşmayı, misafir gelse odasından çıkmaz. Öyle içe kapanık, utangaç bir kızdır.

NEZARETHANE SORUMLUSU: (köşeden lafa karışır) demek ki değilmiş

KIZI KAÇIRILAN ADAM: anlamadım abi.

GRUP AMİRİ: bak kardeşim. Gün boyu ne olaylarla uğraşıyoruz. Aileler çocuklarının hiçbir zaman kötü bir şey yaptığına inanmıyor zaten. Ama sonuç hep aynı çıkıyor.

KIZI KAÇIRILAN ADAM: ne yani sonuç ne abi.

NEZARETHANE SORUMLUSU: senin kız sevdiğiyle kaçmış abi. Merak etme bir iki gün sonra arayıp el öpmeye gelirler. (adam iyice üzülüp perişan olur)

(bu arada nöbetçi 1. çevre koruma nöbetçisine seslenir oda gelip nöbeti devralır ve uyuklamaya başlar)

TELSİZ SORUMLUSU: ayyy düşünsene bir sene sonra geliyorlarmış ellerinde bir çocuk.

NEZARETHANE SORUMLUSU: ne güzel işte, düğün müğün yapmadan masrafsız torun sahibi olacan.

(o arada adamın telefonu çalar arayan eşidir)

KIZI KAÇIRILAN ADAM: hee... Karakoldayım hanım. Ne...ne dedin sen.. hastanede mi..nolmuş, tarik kazası mı...tamam...sen geç bende hemen geliyorum.... (adam koşarak çıkar)

TELSİZ SORUMLUSU: ayy baya ayıp oldu adama yaaa...

NEZARETHANE SORUMLUSU: beni dinleseydi ikinci ihtimal olarak bunu söyleyecektim.

(bu arada içeriye kıyafeti düzgün belki de takım elbiseli bir adam gelir. Grup amirine yaklaşır)

ADAM: memur bey bir konuda şikâyetim olacaktı.

(adamı gören komiser hemen yanına yaklaşır)

GRUP KOMİSERİ: (adamın kıyafetini süzer ve kibarlaşır) buyurun beyefendi ne vardı.

ADAM: bir şikâyetim olacaktı. Apartman sakiniyle ilgili

GRUP KOMİSERİ: buyurun efendim odama geçelim. (içerdekilere) çay getirin

MUKAYYİT: görüyorsunuz demi taklacıyı. Azıcık eli yüzü düzgün biri gördü mü nasıl ilgileniyor.

TELSİZ SORUMLUSU: eee adam kaçakçılığa oynuyo. Tabi çevre edinmek istiyor haliyle.

(bekçi dayı çayları doldururken köşede nezarethaneci koşar gider ve elinden alır)

NEZARETHANE SORUMLUSU: sende az değilsin var yaa... bize gelince bozmayın çökmedi daha komisere gelince ver bardak bardak... bırak sen ben götürürüm komiserimin çayını

(diğerleri sinir olmuş bir biçimde nezarethaneciye bakar hatta aralarında fısıldaşırlar. Işıklar kararı müzik yükselir)

5. SAHNE

(sahne dekorunun kaldırılmasına gerek yoktur. Sahnenin önü sol tarafı aydınlatılır. Motorize ekipte yer alan ekip amiri, ekip şoförü ve Caner sokakta devriye atmaktadırlar. Sahnenin ön sağ tarafı karanlıktır.)

1. EKİP AMİRİ: (araç şoförüne) devrem aracı iyi bir yere çekseydin. Biz gelene kadar başına bi hal gelmesin ama haa...

1. EKİP ŞOFÖRÜ: merak etme abi. Sağlam yere park ettim, gezebiliriz.

1. EKİP AMİRİ: eee cankuş, anlat bakalım... Bir yıl oldu herhalde sen bize geleli. Nasıl, bir şeyler öğrenebildin mi bari?

P.M CANER: sayenizde abi. Artık işin kurtluğunu bizde biliyoruz.

1. EKİP ŞOFÖRÜ: aferim len cankuş. Senden ümitsizdim ama çabuk kavradın işi.

P.M CANER: evelallah abi kimin öğrencisiyiz (gülüşmeler)

1. EKİP ŞOFÖRÜ: iyi o zaman söyle bakalım Cankuş. Diyelim ki şurdan bir adam çıktı geldi “abi cüzdanımı çaldırdım” dedi, napacaksın.

P.M CANER: “geçmiş olsun aslanım, cana geleceğine mala gelsin boş ver” derim (gülüşmeler)

1. EKİP ŞOFÖRÜ: diyelim ki aynı adam “abi yetişin evime hırsız girmiş, bir şeyler yapın, bulun eşyalarımı” derse napacaksın

P.M CANER: bulunur aslanım bulunur ama önce derin bir hoca bulmak lazım derim. (gülüşmeler)

1. EKİP AMİRİ: aferim len çömez. Sen aştın iyice var ya... İyi o zaman şunu söyle bakalım: diyelim iki aile tartışmış kavgada büyümüş karakola düşmüşler. Naparsın?

P.M CANER: aynen taklit edeyim mi abi?

1. EKİP AMİRİ: et aslanım

P.M CANER: (aynen taklit eder. Kızmış bir şekilde bağırarak) eeehhh....yeter bee...ne bu lan ahıra çevirdiniz karakolu...nedir sizin derdiniz... (ağabeylerine dönerek) tabi ben böyle diyince onlar bana kavganın sebebini anlatacaklar bende onlara (tekrar role girer) Kesin.... Olum işiniz gücünüz yok mu la sizin. Kafamı bozmayın Allah yarattı demem hepinizi yazarım 1 milyarlık para cezası, altından kalkmazsın...(tekrar ağabeylerine döner) tabi parayı cezayı duyunca bunlar yumuşayacak, bende onlara) haahh şöyleee... Yola gelin... barışın bakalım, öpün birbirinizi... İşte bu kadar... Hadi gidin şimdi...

1. EKİP ŞOFÖRÜ: (çok hoşuna gitmiştir, omzuna vurur Canerin) aferim len...oldun sen oldun.

1. EKİP AMİRİ: harbiden haa... aferim len çömez, giderek şaşırtıyorsun bizi

(bu arada ekip amirinin telefonu çalar, hanımı ev için biraz alışveriş yapmasını istemektedir)

1. EKİP AMİRİ: alooo... söyle içişleri bakanı... Tamam tamam uzatma alırsız. (telefonu kapatır) ulan bende bu karıyı doyuramadım arkadaş. Daha iki gün önce alışveriş yaptım, yine bir dünya şey istiyor.

1. EKİP ŞOFÖRÜ: bilirim abi... bir benzerinden de bende var (gülüşürler)

1. EKİP AMİRİ: neyse siz takılın beraber ben komiseri arar haber veririm. Gideyim de biraz alışveriş yapayım.

1. EKİP ŞOFÖRÜ: tamam abi bak sen işine

P.M CANER: merak etme sen şef, biz bakarız başımızın çaresine

(ekip amiri sahneden çıkar, ikili sahnenin aydınlatılan sol ön kısmında yürürken sahnenin karanlık olan ön sağ kısmına bir kadın ve bir adam gelir. Adam ayakta durur ve donar, kadın yerde diz çökmüş bir vaziyette donar. Birazdan trafik kazası geçirmiş çifti canlandıracaklardır. Bir müddet sonra telsizden anons gelir.)

TELSİZ SORUMLUSU: 97260 merkez 97261

P.M CANER: (Caner cevap veriri telsize) 97261 dinliyorum efem

TELSİZ SORUMLUSU: mevki bildirin

P.M CANER: bulvar üzerindeyiz.

TELSİZ SORUMLUSU: anlaşıldı bulvar üzerinde 26 numarada yaralamalı trafik kazası konusu var.

P.M CANER: anlaşıldı. İntikal ediyoruz

TELSİZ SORUMLUSU: tamam

(sahnenin karanlık olan sağ ön tarafı da aydınlanır. Ve daha önce oraya gelen çift rolünü oynamaya başlar. Kadın hafif yaralı ve şoktadır. Eşi bir tarafta onla diğer tarafta araçtan çıkardığı malzemelerle ilgilenmektedir.)

1. EKİP ŞOFÖRÜ: hayırdır hemşerim, geçmiş olsun yaa

KAZA GEÇİREN ADAM: Saol abi.

P.M CANER: nasıl oldu kardeş. Anlat hele

KAZA GEÇİREN ADAM: (hala şoktadır)ne biliyim abi. Direksiyon hakimiyeti kaybettim birden. Beni bırakın siz eşim için bir ambulans çağırın lütfen, iyi görünmüyor.

P.M CANER: (Caner telsizden cankurtaran ister) 97261 merkez

MERKEZ: dinliyorum

P.M CANER: Atatürk bulvarı 26 numara üzerinde yaralamalı trafik kazası konusu var. Ambulans gerekiyor.

MERKEZ: anlaşıldı.

KAZA GEÇİREN ADAM: abi bir rapor tutunda, kaskom var nasıl olsa karşılar

P.M CANER: yooookkk... o işe biz karışamayız birader.

KAZA GEÇİREN ADAM: niye abi

P.M CANER: kaza bizim bölgede olmamışta ondan. Baksana araç refüjün öbür tarafına geçmiş. Bu diğer bölge karakolunu ilgilendiriyor.

KAZA GEÇİREN ADAM: abi ne fark eder ha siz ha onlar. Yazacağınız basit bir kaza tutanağı.

P.M CANER: olmaazzz kardeşim... Yarın bir gün olay adli bir boyut kazanır, hadiiii işin yoksa bir de onla uğraş... sizin ne işiniz vardı orda. Siz niye tuttunuz tutanağı.

KAZA GEÇİREN ADAM: bakın memur bey araba benim, kaza yapan biziz. Ortada adli bir durum yok ki çekiniyorsunuz. Eee masrafları da size ödetmeyeceğime göre, basit bir tutanak tutmanız yeterli olacak. Bende tutarım ama kasko sizden gelen tutanak üzerine daha çabuk işlem yapar diye diyorum.

P.M CANER: yokkk kardeşim... Öldürsen yazmam o tutanağı ben... bi kere inat ettim...

KAZA GEÇİREN ADAM: yaa Allah sizi bildiği gibi yapsın başka bir şey demiyorum ben.

1. EKİP ŞOFÖRÜ: şisstt...ağzını bozma bi de biz yamultmayalım seni...

KAZA GEÇİREN ADAM: bakın... Benim abim de polis... Yabancı değiliz teşkilat mensubu sayılırsız bizde.

P.M CANER: yok arkadaş... Olay bizim alanımızda gerçekleşmemiş. Değil abin baban gelse tutmam ben bu tutanağı...

KAZA GEÇİREN ADAM: tamam abi... Allah razı olsun...(eşine yönelir) hayatım iyimisin... nasıl hissediyorsun kendini (eşi kısa cevaplar verir)

1. EKİP ŞOFÖRÜ: iyi hadi o zaman geçmiş olsun tekrardan. Ambulans yoldadır gelir birazdan

P.M CANER: hadi eyvallah (döner giderler, yol üstünde konuşurlar)

1. EKİP ŞOFÖRÜ: olum senden korkulur. 1. yılda böyleysen ikinci yılını düşünemiyorum.

P.M CANER: abartma beee abi... sizin yanınızda ben neyim ki. (gülüşürlerken karşılarından ekip amirleri gelir koşarak) abi hayırdır, noldu niye geldin

1. EKİP AMİRİ: (soluk soluğadır) bizim biraderle eşi kaza yapmışlar. Duydum ona koşuyorum. Siz bir şey gördünüz mü, duydunuz mu?

1. EKİP ŞOFÖRÜ: (Canerler mahçup olmuş bir şekilde birbirine bakarlar) yok abi ne duyduk ne gördük...(ışıklar kararır, müzik yükselir)